

Contributio- nes a quo sint recipiende & conservan- de.

tulum, seu per Definitorum ejusdem annis sin- gulis deputandi, qui juxta ordinationem dicti Capituli, seu Definitorum ejus pro necessitati- bus & usibus communibus, aliasque consuetis jam dicti Ordinis dispensent easdem; & si quid de ipsis contributionibus superfuert, in aliquo Monasterio securo ad hoc per dictum Capitulum, vel per ipsius Definitorum eligendo, ponatur, & sub provisione custodiae per ipsos tres Abbates super hoc adhibenda, sub tribus feraturis, & diversificatis clavibus, de quibus quilibet ipsorum trium Abbatum suam clavem teneat, fideliter conservetur. Tenebuntur namque praefati tres Abbates in subsequenti Capitulo generali de receptis & expensis per eos, Definitoribus ipsius Capituli reddere rationem; & illud quod restabit, ipsi Capitulo seu Definitoribus ipsius Capituli custodiendum restituere, modo praemisso, per alios tres Abbates per ipsum Capitulum seu Definitorum ejus, ut praetenditur, deputandos.

§. 21. Diciturque tres Abbates, quando ad praedicta deputabuntur, juramentum praestabunt, quod in recipiendo, custodiendo, & expendendo contributiones praedictas, ac in reddendo rationem de ipsis fideliter se habebunt.

§. 22. Poterunt autem dicti tres Abbates receptores, modo praedicto a generali Capitulo seu Definitoribus ipsius Capituli deputati, de ipsorum Abbatis Cisterciensis, & quatuor Coabbatum totidem principalium Filiarum consilio, certis personis fidelibus & discretis, annis singulis vices suas committere ad recipiendum contributiones, in generali Capitulo non solutas. Qui siquidem Discreti praestabunt solemniter juramentum, quod praefatas contributiones recipient, levabunt, exigent, & servabunt fideliter, & ad sequens generale Capitulum dictis Commissariis generalis Capituli seu Definitoribus ejus, integraliter deportabunt; dictique tres Abbates rationem reddent coram eisdem Abbate Cisterciensi, & quatuor Coabbatibus totidem principalium Filiarum, si omnes praesentes fuerint, necnon coram illis Definitoribus, quos praefati Cisterciensis & quatuor Coabbates in Divisione decreverint detinendos.

§. 23. Volumus quoque, quod fiat speciale sigillum, quo litera solutionis contributionum dicti Ordinis de cetero sigillentur, quod quidem sigillum sub tribus feraturis, & diversificatis clavibus penes dictos tres Abbates, vel in aliquo Monasterio, de quo eis magis expedire videbitur, apud aliquem vel aliquos, quem vel quos eligendum vel eligendos decreverint, jam dictum sigillum modo praefato servetur: praedicta tamen persona, quibus de dd. Abbatis Cisterciensis & quatuor Coabbatum totidem principalium Filiarum consilio, ipsi tres Abbates, ut praedicitur, committent vices suas, dum non solutas contributiones receperint, poteront de solutionibus particularibus, quae sunt extra Capitulum generale, recognitiones facere sub sigillis propriis eorundem; sed illa, quae sunt postmodum eis, sigillabuntur praedicto speciali sigillo.

Capitulum Gen. nihil de

§. 24. Praemissa vero circa ordinationem contributionum sic exacte ac diligenter obser-

ventur in Ordine antedicto, quod etiam per generale Capitulum, vel alium seu alios quolibet quovis colore quaesito contra ea nihil fieri praesumatur; & si quis secus attentare praesumpserit, incurrat excommunicationis sententiam ipso facto.

§. 25. Nempe cautius providere volentes, quod pro divino cultu & aliis obsequiis praestandis in Ordine praelibato, persona recipiantur idonea ipsis officiis congruentes, statui- mus, & ordinamus, quod de cetero in eodem Ordine non recipiantur in Monachos vel conver- sos nisi personae idoneae ad ea, quae Con- veniunt Monachis vel Conversis praedicti Or- dinis, & nisi per Abbates Monasteriorum, vel principaliter Praesidentium regiminibus, & aliorum locorum Conventualium ipsius Ordinis, & infra Monasteria seu loca hujus- modi, cum consilio seniorum de Conventu, seu majoris & sanioris partis eorum Monaste- rii, vel alterius loci Conventualis, in quo Monachorum vel Conversorum fit receptio praedictorum. Si secus actum fuerit, carere viribus decernentes.

§. 26. Profecto, quia honestas, temperan- tia, & modestia debent in cunctis personis ec- clesiasticis, & maxime Regularibus divinis lau- dibus sedulius dedicatis, locum praecipuum obtinere, statuimus & etiam ordinamus, ut omnes Abbates, & Praesidentes regiminibus aliorum locorum Conventualium, & Monachi ejusdem Ordinis pannis bruni vel albi colo- ris dumtaxat utantur, & quod domicellum seu domicellos de vestibus, vel robis partitis aut virgatis, sive alias sumptuosius indutum vel indutos ducere non praesumant.

§. 27. Quodque a curiositate aut super- fluitate vasorum argenteorum, lectisternio- rum, & quorumlibet ornamentorum curent penitus abstinere. Contrarium vero facientes per Abbates eorum, & per Visitatores, vel per Capitulum generale ipsius Ordinis, taliter puniantur, quod metus poenae aliorum, sic excedere volentium, meta existat.

§. 28. Et quod Abbates Monasteriorum, & Praesidentes regiminibus aliorum Con- ventualium locorum dicti Ordinis, exceptis Ab- bate Cisterciense, & quatuor Coabbatibus totidem principalium Filiarum supradictis, qui sunt & pro tempore fuerint, ultra unum saecularem clericum sive laicum equitantem ducere non praesumant.

§. 29. Quia vero personas Regulari obser- vantiae deditas decet potissimum ab esu pro- hibitorum cibariorum, tam virtutis amore, quam poenae formidine abstinere, ne ab eis in castimoniae lubricum descendatur, auctori- tate praesentium firmiter inhibemus, ne deinceps Abbates & Monachi dicti Ordinis extra Monasteria seu loca Conventualia ejusdem Ordinis, & etiam ipsi Monachi infra Monaste- ria, seu loca hujusmodi, aut in cameris, & extra infirmitorium commune, carnes vel pulmenta cum carnibus condita vel decocta, praesumant comedere, contra observantiam dicti Ordinis diutius observatam. Nos enim licentias, quas aliqui Abbates & Monachi jam dicti Ordinis dicunt a Sede Apostolica super esu

hac ordinatione potest immutare.

De recipiendi in Ordine.

De habitu Abbatum, & Monachorum.

Superfluitas in omnibus vitanda.

Abbates unquam equitantem ducere possunt.

Esus carni- um prohibetur, & omnes in con- trarium li- centiae irritan- tur.

esu carni- um se habere, cum tales licentiae redundent in scandalum aliorum, penitus re- vocamus. Monachus autem vel Conversus, qui hujusmodi nostrae inhibitionis transgressor extiterit, tribus diebus pro qualibet carni- um vel dictorum pulmentorum comestione jeju- nare in pane teneatur & aqua, & quod nihi- lomius quolibet ipsorum dierum in Capitulo regularem accipiat disciplinam. Sed Abbas in- hibitionis praefatae transgressor, non ad disci- plinam ipsam, sed ad hujusmodi jejunia te- neatur, & si scienter hac omiserit negligenter facere observari, etiam ex negligentia, hujusmodi teneatur ad jejunia praelibata, quae quidem poenae nulli remitti valeant, nec super eis vel ipsarum parte aliqua cum aliquo dis- pensari. Quod si aliqui super esu carni- um vel pulmentorum praedictorum saepe inventi fue- rint delinquentes, seu esum ipsum contra ordi- nationem hujusmodi frequentantes, & per Abbates proprios, quod a talibus abstineant, canonice moniti non desisterint, sint post monitionem hujusmodi per biennium eo ipso in- habiles ad quaecumque officia & administratio- nes in eodem Ordine obtinenda: obtinentes vero illa, removeantur, si Abbatibus eorum visum fuerit, ab obtentis. Inhibemus quoque quod nullus Monachus vel Conversus dicti Or- dinis cujuscumque conditionis existat, etiam si officium habeat, nisi aegritudine gravi, vel debilitate detentus fuerit, carnes de cetero in cameris infirmitorii comedere praesumat; sed omnia comedant in Refectorio communi infirmitorio deputato.

Esus coque- di carnes in esibus per- missis.

Abbates qui- do dispensare possunt super esu carni- um.

Consuetudi- nes contrarie irritantur.

§. 30. Neque carnes parentur nec deco- quantur alibi quam in infirmitorio communi, seu in coquina eidem infirmitorio depu- tata, vel in postero deputanda, nisi Abbas ex aliqua causa rationabili alibi decoqui vel parari mandaret easdem, vel in ejus absen- tia, ille cui dictus Abbas commiserit vices suas. Ubicumque autem carnes pro aliis, quam pro infirmis vel debilibus paratae fuerint, per infirmitarium inter comedentes in infirmito- rio dividantur.

§. 31. Abbatibus vero benemeritis, qui ces- serunt, vel cedent in posterum spontanea vo- luntate, locus & esus carni- um per Abbatem proprium secundum suae discretionis arbi- trium concedantur. Et quilibet Abbas dicti Ordinis ex indulgentia possit interdum ali- quos Fratrum, nunc hos, & nunc illos, prout necessitas postulerit, advocare, ipsosque se- cum in camera sua melius & plenius exhibere. Abbates autem, & aliae notabiles perso- nae ipsius Ordinis ad Monasteria declinantes, de Abbatis, vel eo absente, de Praesidentis regimini ejusdem Monasterii licentia, in ca- mera ipsius Abbatis, vel in communi infirma- torio carni- um uti possint.

§. 32. Et quoniam aliqui Monachi dicti Ordinis in nonnullis Monasteriis & studiis si- bi temere vendicare praesumant, quod certis diebus quolibet septimana juxta observantiam, seu consuetudines, vel statuta, quae super hoc allegant, minus tamen rationabilia, eis car- nes debeant ministrari, Nos hujusmodi abu- sum, observantiam, consuetudines, seu statu- Bull. Rom. Tom. III. Pars II.

ta hujusmodi, utpote vergentia in eorum Re- ligionis opprobrium, & exemplum & perni- ciam aliorum, penitus reprobantes, aucto- ritate ordinamus eadem, quod nullus Abbas, Provisor, Prior, Cellerarius, vel alius deinceps, hac aliquatenus observare praesumat, nec etiam observari permittat, aut ministra- re vel ministrari facere occasione observan- tiarum, consuetudinum, seu statutorum praedictorum carnes alicui praedicti Ordinis, praeterquam in aliis casibus licitis & permittis.

§. 33. Cumque tam secundum canonica, quam regularia instituta, in unum locum dormire debeant Monachi universi, & praetextu camerarum se junctantur, quae in aliquibus Monasteriis extra infirmitoria propter cellas, quae in dormitoriis sunt constructae, multa sunt inhonestates, & dissolutiones in- ductae; Nos super his expressius & salubriter providere volentes, statuimus, & ordinamus, quod nullus de cetero Monachorum in came- ris jacere audeat, nisi solummodo propter in- valitudinem corporalem (& tunc in cameris infirmitorii dormat) sed omnes in dormi- torio jaceant, nisi forte ab hoc aliquis propter officium excusetur; & tunc possit alibi, si aliter commode in dormitorio jacere non va- leat.

§. 34. Ad hoc etiam statuendo & ordi- nando adiciamus, quod deinceps cellae in dor- mitorio nullatenus construantur, & si quae jam constructae fuerint, omnino per Abbates vel principales Praelatos proprios infra tres men- ses a tempore, quo hoc statutum & ordinatio ad eos pervenerit, & eis negligentibus seu non valentibus, per Visitatores in prima vi- sitatione quam impendent, auctoritate Apo- stolica destruantur; & quod super his resistent- es eisdem, vel impedimentum aliquod praes- tantes, seu praestari procurantes, & ad hoc dantes auxilium, consilium, vel favorem pu- blice vel occulte, incurrant excommunicationis sententiam ipso facto. A qua quidem sen- tentia nequeant nisi per Visitatores absolvi praefatos, quos etiam ipsi Visitatores per alia juris & statutorum ejusdem Ordinis remedia, valeant coercere. Priores tamen claustrales & Superiores possint juxta Abbatis vel Prae- lati principalis arbitrium, cellam habere in- fra dormitorium competentem. Dicti autem Visitatores, quod super his invenerint, vel fecerint, referant plene ac fideliter in ipsius Ordinis subsequenti Capitulo generali.

§. 35. Quia vero in nonnullis Monasteriis & aliis locis Conventualibus dicti Ordinis ser- vari dicitur abusive, quod quilibet Monachus certam bladi, panis, vini, vel pecuniae reci- pias portionem, Nos prorsus ab usum hujus- modi detestantes & etiam abolentes, ac vo- lentes in hac parte utiliter providere, aucto- ritate praedicta firmiter prohibemus, quod deinceps in nullo ipsius Ordinis Monasterio fiant hujusmodi portiones. Sed ministrantur uni- cuique, prout communitas ejusdem Ordinis observavit haecenus atque servat.

§. 36. Adicientes ac prohibentes etiam, quod nulli Monaco certi redditus aut proventus, seu pars reddituum vel proventuum, aut

Dormiant Monachi in communi Dormitorio.

Cellae in Dormitorio non construantur, & constructae destruantur.

Portio certa per Monachos non recipienda.

Concessio certi redditus similiter interdicatur.

aut aliqua pensio pro victu vel vestitu, seu ex quacumque alia causa, de cetero concedantur, vel alicui assignentur, aut alicui vel aliquibus Monachis ab extraneis concessi vel donati permittantur eisdem: Sed in utilitatem Monasteriorum ipsorum per Abbates proprios convertantur.

Diviso quoque bonorum, & reddituum inter Abbates & Conventus vetatur sub penis hic expressis.

§. 37. Quodque inter Abbates, & Conventus, aut Officiales alicuius Monasterii dicti Ordinis, nequaquam fiat sectio bonorum, fructuum, reddituum vel proventuum eorum, sed communibus ipsorum usibus deputentur. Nos enim concessionem vel assignationem eisdem Monachis de dictis redditibus vel proventibus, seu eorum parte aut pensione aliqua factas, ac sectiones bonorum seu discretionem fructuum, reddituum, vel proventuum huiusmodi, si qua facta sunt, totaliter revocamus. Abbates vero, qui deinceps portiones predictas, aut sectiones, seu divisiones huiusmodi bonorum, & aliorum praefatorum Monasteriorum suorum fecerint, vel fieri concesserint, aut hactenus factas servare permiserint, deponantur. Monachi autem, qui praedictis resistunt, vel impedimentum per se vel alium praestiterint, seu praestari procuraverint, tanto tempore carceri mancipentur, quanto Abbat, seu alio principali Praelato eorum visum fuerit expedire; ac si etiam Abbat vel ipsi principali Praelato in hoc contradixerint, perpetuo carceri mancipentur. Abbatibus vero benemeritis, qui voluntarie cesserunt vel cedent in posterum, sufficiens & congrua provisio prout Abbat, & Abbat successori cedentis Abbatis de consilio seniorum de Conventu illius Monasterii, cujus regimini cessit vel cedit, visum fuerit, assignetur, & etiam praebatur.

Equitaturis quibus sunt concedenda.

§. 38. Et ut omnis evagationis ac inutilium expensarum occasio subtrahatur, auctoritate inhibemus eadem, ne quisquam Monachus vel Conversus dicti Ordinis cujuscumque status vel conditionis existat, equitaturam tenere praesumat, Cellarariis, Procuratoribus, & Grangiarum Gubernatoribus dumtaxat exceptis, quibus Abbas possit hoc de una tantum concedere, si viderit expedire. Cellarariis tamen Cisterciensium, & aliorum quatuor Monasteriorum totidem principalium filiarum praedictarum duae possint equitaturae concedi, si eorum Abbatibus videatur.

Contra peculium, & proprietatem.

§. 39. Quamvis autem contra Monachos proprietarios, exceptis administratoribus, sit plene provisum per canonicas sanctiones, cum abdicatio proprietatis sit annexa regulae Monachali; nos tamen specialius providere volentes contra illos Monachos, & Conversos dicti Ordinis, qui suae salutis oblit, contra regularem institutionem, pecunia congregata, jura, possessiones, redditus, pensiones, animalia, & alia bona emerunt, seu emiserunt, & faciunt, aliquando proprio, & saepe nomine alieno, multis super his signentis adhibitis, aliisque ipsa tradunt animalia nutrienda, & cum augmento vel lucro, sibi vel alteri reddenda eorum nomine, seu pro ipsis & alios multos contractus tamquam negociatores exercent; necnon appetentes luca

turpia, & sectantes peculium occultant, & illicite detinent, in suarum periculum animarum, auctoritate praefata decernimus, omnia praemissa, quae tamen alias restitutioni non subjaceant aliorum, fore per Abbates proprios Monasteriis propriis applicanda, & in utilitatem ipsorum Monasteriorum totaliter convertenda. Quodque ipsi Abbates alicui Monaco vel Converso, talia faciendi licentiam nequeant impertiri, & quod dicti Monachi & Conversi praedicta committentes, vel huiusmodi applicationi seu conversioni aliquo modo resistentes, vel impedimentum publice, vel occulte praestantes, seu praestari procurantes, & peculium praedictum non revertentes & reddentes Abbatibus praebitis, sint eo ipso inhabiles ad quocumque officium, administrationem, regimen & gubernationem quamlibet in eodem Ordine obtinenda: permittimus tamen quod cum ipsis Monachis & Conversis possit Abbas eorum, super penis huiusmodi dispensare, dum praedicta revelaverint, & plene restituerint, quando eis videbitur expedire. Monachis autem, & Conversis etiam administrationes habentibus, pecunias, vel alia bona quibuscumque mutuantibus, vel debita singentibus, quae non debent, talis poena per Abbates proprios imponatur, quae sit illis ad salutaris correctionis profectum, & ceteris attentare similia volentibus in exemplum.

§. 40. Et quia per Ministros providos, administrationes bonorum consueverunt fructuose ac laudabiliter exerceri, volumus, ut Abbates Monasteriorum ejusdem Ordinis, sic bona Monasteriorum suorum dispensare ac providere talia teneantur, quod Monachi & Conversi tam sanis quam infirmis sufficienter provideant in victu ac vestitu secundum cuiusque Monasterii facultates, & qualitates cuiuslibet regionis.

§. 41. Quodque in Monasteriis praedictis non plures Monachi vel Conversi ponantur, quam ex facultatibus dictorum Monasteriorum possit congrue provideri.

§. 42. Praebere quippe materiam intendentes, quod in eodem Ordine per sacrae Theologiae studium professores ipsius erudiantur, & illustrentur in illa, ut in Ecclesia Dei sibi ipsis, & aliis, fructus salutis, favoris, honoris, & honestatis, caelesti agricola irrigante ac multiplicante producant, matura deliberatione praehabita, subscripta de praefato & alia literali studio, scholaribus provectis, ac Doctoribus, & alia quae circa ea, rationabilia & opportuna fore perspeximus, auctoritate saepedicta, statuimus, ordinavimus, & disposuimus, pro moderno & postero tempore valitura, perpetuo & inviolabiliter observanda, videlicet quod generalia studia dicti Ordinis in sacra pagina Parisiis, Exonia, Tolosa, & apud Montem Pessulanum Magalonen. Dioc. deinceps existant. Studium autem quod Stellae Pampilonen. dioc. fore consuevit, Salamanticam transferimus propter propinquitatem Studij Tolosani: Ordinantem quod Bononiae fiat Studium quando commode fieri poterit, & domus pro studentibus, vel ematur.

De victu, & vestitu cuiuslibet subministrando.

Numerus Monachorum sit iuxta facultatem Monasterii.

De locis Studiorum.

Fiat.

Fiatque Salamanticae illud idem. Metis quoque sit particulare Studium in scientiis primitivis, ubi etiam domus pro Alamannis per generationem suprascripti Monasterii Morimundi ematur, quantum generatio ipsa in Alemania se extendit. Quodque domibus eorum, qui studebunt Bononiae, ac Salamanticae, illi Abbates seu Rectores eorum praesint, de quibus ordinabitur per ipsius Ordinis Capitulum generale.

Qui & ad quae studia sint mittendi.

§. 43. De his namque Provinciis, scilicet de Viennen. Tarentasien. Ebredunen. Arelaten. Aqnen. Narbon. Bituricen. Auxinaten. Tarraconen. Castaragusten. Burdegalen. & Tolosan. ad praefata Tolosan. & montis Pessulani studia transmittantur. Qui vero ad Stellam mitti consueverunt, Salamanticam desinentur, exceptis illis de Regno Navarrae, qui mittantur ad ipsum studium Tolosan. Sed Alamanni dirigantur ad studium Meten. pro dictis scientiis primitivis, ad quod quidem Meten. studium nullus de generatione Clarevallensis mittatur invitus. Bononiam autem Italici, & Exoniam, Anglici, Scoti, Vallenfes, & Hybernici desinentur. Sed ad Studium Parisiense quod est ceteris praecipuum, & fons omnium studiorum, indistincte mittantur ex omnium natione vel generatione secundum modum inferius annotatum, videlicet quod Abbates Monachos illos, quos habebunt ad dicta studia mittere, ad ea de consilio Patris Abbatis vel Visitatoris & Conventus proprii aut senioris partis ejusdem Conventus transmittere teneantur. Sic tamen, quod mittantur magis dociles & idonei, necnon ad proficiendum dispositi, & quod tali tempore transmittantur, quod prima die mensis Octobris, vel circa, in Studio Parisiensi existant, in aliis vero Studiis in B. Lucae, vel omnium Sanctorum Festis infallibiliter sint praesentes.

Quot & quolibet Monasterio ad Studium mitti debeant.

§. 44. Numerus autem mittendorum videtur sufficere, prout sequitur: consideratis oneribus jam dicti Ordinis, & temporum, qualitate, scilicet de quolibet Monasterio cuiusque Provinciae se generationis, in quo sunt, vel erunt, aut esse poterunt, quadraginta Monachi vel supra, Parisios debent mitti duo. De quolibet vero Monasterio, in quo sunt, vel esse poterunt triginta Monachi & supra, usque ad quadraginta Monachos exclusive, ad idem studium Parisiense debeat mitti unus. Et de quolibet Monasterio, in quo erunt, vel esse poterunt decem & octo Monachi, & supra usque ad triginta Monachos exclusive, ad alia generalia studia, vel Parisios, si mittentes maluerint, debeat similiter unus Monachus destinari. Ad Metense autem Studium, cum fuerit institutum, de quolibet Monasterio generationis dicti Monasterii Morimundi, quantum ipsa generatio se in Alemania, & ultra Renum extendit, in quo erunt vel esse poterunt a decem & octo Monachi inclusive usque ad triginta Monachos exclusive, unus mittatur ad minus pro scientiis primitivis. Pro quibus, dummodo ipsi mittentes ad aliud mittant, destinare ad alia non cogantur.

Studiorum provisiones taxat.

§. 45. Provisionem equidem studentium Bull. Rom. Tom. III. Pars II.

taliter limitamus, & sufficientem esse conspiciamus, videlicet quod Magister Regens Parisiensis de communi contributione dicti Ordinis, vel de redditibus communibus octuaginta libras Turonensium parvorum, & a Monasterio proprio viginti quinque libras ejusdem monetae, pro bursa & aliis necessitatibus suis: Baccalarius vero Regens Parisiis, de dicta communi viginti quinque, & a proprio Monasterio alias viginti quinque, pro bursa & aliis necessitatibus ejus: Ac Lector Bibliae in eodem Studio de praefato communi decem, & a proprio Monasterio viginti libras ipsius monetae percipiant annuatim: Quolibet vero scholarium studens in ipso Studio, viginti libras dictae monetae a proprio Monasterio pro bursa & aliis necessitatibus suis percipiant similiter annuatim. Sed in aliis Studiis Abbates ipsorum studiorum Rectores, Magistro in Theologica facultate in illis Regenti, de quadraginta libris praedictae monetae pro bursa & aliis necessitatibus suis providere annis singulis teneantur. Quando autem Baccalarius in eisdem Studiis reget, ubi commode non reperiretur Magister, teneantur dicti Abbates dicto Baccalario de triginta libris praedictae monetae pro bursa & omnibus necessitatibus suis annis singulis providere.

Lesio Bibliae sit in quocumque studio generalis.

§. 46. Ordinamus quoque ut in quolibet generali praedictorum Studiorum unus, qui Bibliam biblice seu textualiter continue legat, existat, cui ultra quindecim libras jam dictae monetae, quas percipiat a proprio Monasterio pro bursa, centum solidi ejusdem monetae pro omnibus aliis necessitatibus suis annuatim a Cellarario de buris scholarium tribuantur. Quilibet autem scholaris in dictis aliis Studiis generalibus praeter Studium Parisiense, ac in dicto Studio Metensi quindecim libras praedictae monetae a proprio Monasterio pro bursa & omnibus aliis necessitatibus suis percipiat annuatim. Siquidem omnes provisiones huiusmodi tam Abbates dictorum Studiorum Rectores, quam Abbates proprii, prout quemlibet eorum continget seu tangere poterit, mittere teneantur ad dicta studia eorum sumptibus, & illas ibidem solvere, terminis superius designatis, quibus ipsi mittendi esse debent in Studiis memoratis.

Studiorum expensis facientes juventur ut hic.

§. 47. Cellararii vero & alii, expensas dictorum Studiorum facientes, teneantur jumentum praestare, quod omnia, quae recipiunt de provisionibus ipsorum Studiorum & studentium, fideliter dispensabunt, & tenebunt etiam reddere rationem de receptis & expensis in fine cuiuslibet mensis, praesentibus Magistro seu Lectore dictorum Studiorum Baccalario, & provisore, ac septem aliis discretioribus scholaribus, quo dicti Provisor Magister & Baccalarius ad id deliberaverint advocandos.

Abbatibus caesantes micrete studentes cum dictis provisionibus, penam submittent.

§. 48. Et ut ipsi Abbates, qui ad mittendum adstringuntur, prout superius est expressum, diligentiam adhibeant, & abiciant desidiam in praemissis, volumus & ordinamus, quod Abbas, qui dictis terminis Monachos seu Monachum, quemadmodum praetactum existit, non miserit cum provisionibus supradi-

ctis, teneatur elapfo mense duplum provisionum hujusmodi suis expensis mittere ad Studium antedictum. Cujus quidem dupli medietas studentis, pro quo mitti debebant, pro libris applicetur emendis, & alia in usus communes aliorum studentium per Cellarium convertatur. Et si dictus Abbas duplum praefatum, ut praefertur, infra sex menses dictos terminos immediate sequentes non miserit, ei sit eo ipso elapsis ipsis sex mensibus ingressus Ecclesie interdictus, dictasque poenas incurrant Abbates eorumdem Studiorum Rectores, qui dictis terminis non miserint, & non solverint provisiones praefatas, prout superius est descriptum. Quod si praedicti poenas hujusmodi per tres menses dictos, sex immediate sequentes pertinaciter tolerant, eo ipso a divinis officiis sint suspensi.

Provisores animarum Studiorum deputantur.

§. 49. Et ut eisdem studentibus animarum cura non desit, volumus & ordinamus, quod in eisdem Studiis generalibus Abbates ipsorum Studiorum Rectores deputent idoneos Provisores, qui curam habeant animarum studentium in eisdem, quique illos corrigant & absolvant, sicut proprii Abbates subditos proprie corrigere & absolvere possunt in Monasteriis eorumdem: propter hoc tamen dicti Studentes a potestate proprii Abbatis exempti aliquatenus non existant.

Quod si quis de Ord. Cisterciensium in studio Parisiensi assignatus, sit dispensatus ad Magisterium Theologiae vel Baccalarium non revocatur, &c.

§. 50. Ubi autem erit aliquis de Ordine ipso in Parisiensi studio assignatus, qui sit vitae laudabilis, aliasque idoneus & discretus, & ad Baccalarium, vel Magisterium Theologiae dispositus & propitius, Abbas Cisterciensis, qui est pro tempore, cum consilio Magistrorum, Baccalariorum & Provisorum domus studentium Parisiis, mandet Abbati proprio, quod talem non revocet, sed eum permittat in hujusmodi scientia perfici, & ad statum Baccalarium, ac honorem Magisterii perveni, lecturamque continuare, prout ipsis Ordinibus generale Capitulum ordinabit: possit tamen ipsum generale Capitulum, deficientibus Magistris seu Baccaliis in Theologia, talem etiam ante Baccalarium vel Magisterium in quolibet praedictorum generalium Studiorum principalem deputare Rectorem, ut eidem generali Capitulo visum fuerit expedire.

Studentes Ordinibus iura canonica non audiant.

§. 51. In favorem utique studii ejusdem Theologiae, ut ab alumnis ejusdem Ordinis studentibus illi ferventius attendatur, statuimus ordinamus & prohibemus expresse, quod in nullo dictorum Studiorum legantur vel audiantur iura Canonica, nec etiam extra illa, per aliquem studentium eorumdem: quod si quis contrarium attentare praesumpserit, sit eo ipso ad claustrum suum, ab hujusmodi studio revocatus. Nec Cellarius dictorum Studiorum ex tunc in aliquo illi provideat, sed incontinenti ad proprium Monasterium remittatur, & de transgressione ac inobedientia hujusmodi secundum arbitrium Abbatis proprii puniendus.

Officiales idonei pro obsequio Studentium deputentur.

§. 52. Et ut in dictis Studiis pro studentibus in eis necessaria non de sint obsequia, volumus & ordinamus, ut praefati Abbates ipsorum Studiorum Rectores, in eis provideant de Cel-

larariis, & aliis Officialibus idoneis, prout necessitas, vel utilitas cujuslibet Studiorum requirit ipsorum. Quodque ipsi Cellarii & Officiales juramentum praestabunt de fideliter dispensando, ac de receptis & expensis cautionem reddendo, quemadmodum superius est expressum.

Qui Rectores & Officiales in Parisiensi & aliis Studiis eligantur & a quibus.

§. 53. Et quia decet & expedit, ut inter studia cetera Studium Parisiense refloreat, & iuge sine intermissionis dispendio habeatur, statuimus & ordinamus, quod in eodem Studio Parisiensi deputentur Magistri, Baccalarii, Lectores Biblicae, ac Provisores, Cellarii, & alii Officiales praedicti Ordinis, per Capitulum generale. Quod si ipsi, vel aliqui eorum deficiant, seu ex aliqua causa Magistri, Baccalarii, & Lectores lecturam assumere vel continuare, aut Cellarii, & Officiales praefati sua officia exercere nequirent, subrogentur alii loco eorum per Visitatorem illius anni, usque ad sequens dumtaxat Capitulum generale. In aliis etiam Studiis generalibus Magistri seu Lectores principales per dictum generale Capitulum deputentur. Alii vero minores Rectores & Officiales, per Abbates eorumdem Studiorum Rectores debeant deputari. In ampliorem namque favorem & continuationem durabilem studii hujusmodi Theologiae jam dictae statuimus & ordinamus, quod quamdiu pro dictis Studiis generalibus, praeter Bononiense, Salamantinum, & Metense studia, Magistri in Theologia idonei de praefato Ordine in eodem Studio Parisiensi, vel si non ibi, alibi poterunt reperiri, teneatur idem Capitulum generale, Magistram in Theologia principalem deputare Lectorem, alioquin magis idoneum Baccalarium, quem ad hoc poterunt Parisiis, vel si non ibi, alibi reperiri, quos dictum Capitulum generale ad suscipiendum & continuandum lecturam hujusmodi, si necesse fuerit, per censuram Ecclesiasticam, & alia opportuna remedia, sublato appellationis obice, etiam auctoritate Apostolica coarctandi, dicto Capitulo ac Definitoribus ipsis, nec non Abbatibus dictorum Studiorum Rectoribus, communiter vel divisim plenam atque liberam tenore praesentium concedimus potestatem. Praefato insuper Capitulo generali similem potestatem concedimus compellendi, appellatione remota, per censuram & remedia hujusmodi, Abbates ipsorum Studiorum Rectores ad recipiendum Magistros in Theologia, & Baccalarios ad praedictam lecturam, & ad providendum eisdem de communi contributione ipsius Ordinis, & pro burfa & aliis necessitatibus, annis singulis, prout de provisionibus hujusmodi est superius limitatum. Ipsi vero Magistri non pomposo manere, seu laute vivere praesumant in Studiis antedictis, sed humiliter & devote legant, cibis competentibus vescantur, & uno solo servitore clerico sint contenti. In Studio autem Metensi provideat de Lectore, & aliis Officialibus domus studentium Abbas praedicti Monasterii Morimundi, qui est & qui pro tempore fuerit, de consilio sui Conventus, vel maioris & sanioris partis ejusdem, prout sibi videbitur expedire.

Qui cursus Biblicae facere & qui sententias legere possint.

Derogatio contrariis.

Justo hinc Constitutione in l. Capitulo generali & annis singulis in aliis legendi, & etiam semel in anno in particulari Capitulo, cujuslibet loci.

§. 54. Et cum sit dedecens & deformis, ut quis, praesertim religiosus, cum vanitate & imperitia cathedram ascendat praerogative magistralis, si tuimus & ordinamus, quod de cetero nullus de Ordine praedicto assumatur ad recipiendum Magisterii seu Doctoratus honorem, nisi prius per eum praestito juramento in praesentia Provisoris & studentium ipsius Ordinis tunc praesentium in Studio, in quo hujusmodi honorem recipere voluerit, seu majoris partis numero eorumdem, quod in assumptione ipsius honoris, vel ante seu post occasionem illius, circa cibos, vestes, vel alia non expendant per se vel per alium undecumque habuerit, vel fuerit sibi datum; nec quantum in eo fuerit, ultra valorem mille Turonensem argenti expendi permittat ab aliis ejus consanguineis vel amicis. Baccalarii etiam jurare similiter teneantur in praesentia praedictorum, quod occasione Baccalarium sui, vel ante seu post, nullum festum seu convivium faciant per se vel alium, seu fieri permittant, quantum in eis fuerit, a quibuscumque aliis eorum consanguineis vel amicis.

§. 55. Ad hac denique statuimus & ordinamus, quod quicumque dicti Ordinis, qui tamen in eodem Studio Parisiensi vel in aliquo alio praedictorum generalium ipsius Ordinis Studiorum per sex annos in Theologia studuerint, & ad hoc idonei extiterint in dicto Studio Parisiensi possint cursus Biblicae facere, & qui per octo annos studuerint, ut praefertur, sententias legere in Parisiensi studio memorato.

§. 56. Non obstantibus quibusvis statutis & consuetudinibus ac observantiis Ordinis, Monasteriorum, locorum Conventualium, & Studiorum saepe dictorum contrariis, juramentis, confirmationibus Apostolicis, aut quibusvis firmitatibus aliis roboratis, & illo praesertim statuto, quo in eodem Studio Parisiensi cavere dicitur, quod nullus possit legere cursum Biblicae, nisi ibidem studuerit septem annis, quodque non permittatur sententias legere, nisi etiam inibi studuerit decem annis, prout sic vel aliter in statutis ipsius studii Parisiensi dicitur contineri: Nec non quibuslibet privilegiis, indulgentiis, & literis Apostolicis, Ordini, Monasteriis, locis Conventualibus, & Studiis praefatis, sive Universitatibus Magistrorum & Scholarium eorumdem, in contrarium concessis, per quae praesentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus hujusmodi statutorum, & ordinationum nostrarum omniumque aliorum & singulorum contentorum in eisdem praesentibus valeat quomodolibet impediri, & de quibus quorumque totis tenoribus plenam & expressam oporteat in nostris literis fieri mentionem.

§. 57. Ne autem supra dicta, vel aliqua, seu aliquid eorumdem in oblivionis lubricum deducantur seu parvipendantur ab aliquo, quinimo ut de ipsis nunc & perpetuis futuris temporibus notitia certior habeatur, eadem auctoritate statuimus, ordinamus, & districte injungimus, ut in primo generali Capitulo

§. 54. Et cum sit dedecens & deformis, ut quis, praesertim religiosus, cum vanitate & imperitia cathedram ascendat praerogative magistralis, si tuimus & ordinamus, quod de cetero nullus de Ordine praedicto assumatur ad recipiendum Magisterii seu Doctoratus honorem, nisi prius per eum praestito juramento in praesentia Provisoris & studentium ipsius Ordinis tunc praesentium in Studio, in quo hujusmodi honorem recipere voluerit, seu majoris partis numero eorumdem, quod in assumptione ipsius honoris, vel ante seu post occasionem illius, circa cibos, vestes, vel alia non expendant per se vel per alium undecumque habuerit, vel fuerit sibi datum; nec quantum in eo fuerit, ultra valorem mille Turonensem argenti expendi permittat ab aliis ejus consanguineis vel amicis.

§. 55. Ad hac denique statuimus & ordinamus, quod quicumque dicti Ordinis, qui tamen in eodem Studio Parisiensi vel in aliquo alio praedictorum generalium ipsius Ordinis Studiorum per sex annos in Theologia studuerint, & ad hoc idonei extiterint in dicto Studio Parisiensi possint cursus Biblicae facere, & qui per octo annos studuerint, ut praefertur, sententias legere in Parisiensi studio memorato.

§. 56. Non obstantibus quibusvis statutis & consuetudinibus ac observantiis Ordinis, Monasteriorum, locorum Conventualium, & Studiorum saepe dictorum contrariis, juramentis, confirmationibus Apostolicis, aut quibusvis firmitatibus aliis roboratis, & illo praesertim statuto, quo in eodem Studio Parisiensi cavere dicitur, quod nullus possit legere cursum Biblicae, nisi ibidem studuerit septem annis, quodque non permittatur sententias legere, nisi etiam inibi studuerit decem annis, prout sic vel aliter in statutis ipsius studii Parisiensi dicitur contineri: Nec non quibuslibet privilegiis, indulgentiis, & literis Apostolicis, Ordini, Monasteriis, locis Conventualibus, & Studiis praefatis, sive Universitatibus Magistrorum & Scholarium eorumdem, in contrarium concessis, per quae praesentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus hujusmodi statutorum, & ordinationum nostrarum omniumque aliorum & singulorum contentorum in eisdem praesentibus valeat quomodolibet impediri, & de quibus quorumque totis tenoribus plenam & expressam oporteat in nostris literis fieri mentionem.

§. 57. Ne autem supra dicta, vel aliqua, seu aliquid eorumdem in oblivionis lubricum deducantur seu parvipendantur ab aliquo, quinimo ut de ipsis nunc & perpetuis futuris temporibus notitia certior habeatur, eadem auctoritate statuimus, ordinamus, & districte injungimus, ut in primo generali Capitulo

§. 54. Et cum sit dedecens & deformis, ut quis, praesertim religiosus, cum vanitate & imperitia cathedram ascendat praerogative magistralis, si tuimus & ordinamus, quod de cetero nullus de Ordine praedicto assumatur ad recipiendum Magisterii seu Doctoratus honorem, nisi prius per eum praestito juramento in praesentia Provisoris & studentium ipsius Ordinis tunc praesentium in Studio, in quo hujusmodi honorem recipere voluerit, seu majoris partis numero eorumdem, quod in assumptione ipsius honoris, vel ante seu post occasionem illius, circa cibos, vestes, vel alia non expendant per se vel per alium undecumque habuerit, vel fuerit sibi datum; nec quantum in eo fuerit, ultra valorem mille Turonensem argenti expendi permittat ab aliis ejus consanguineis vel amicis.

§. 55. Ad hac denique statuimus & ordinamus, quod quicumque dicti Ordinis, qui tamen in eodem Studio Parisiensi vel in aliquo alio praedictorum generalium ipsius Ordinis Studiorum per sex annos in Theologia studuerint, & ad hoc idonei extiterint in dicto Studio Parisiensi possint cursus Biblicae facere, & qui per octo annos studuerint, ut praefertur, sententias legere in Parisiensi studio memorato.

§. 56. Non obstantibus quibusvis statutis & consuetudinibus ac observantiis Ordinis, Monasteriorum, locorum Conventualium, & Studiorum saepe dictorum contrariis, juramentis, confirmationibus Apostolicis, aut quibusvis firmitatibus aliis roboratis, & illo praesertim statuto, quo in eodem Studio Parisiensi cavere dicitur, quod nullus possit legere cursum Biblicae, nisi ibidem studuerit septem annis, quodque non permittatur sententias legere, nisi etiam inibi studuerit decem annis, prout sic vel aliter in statutis ipsius studii Parisiensi dicitur contineri: Nec non quibuslibet privilegiis, indulgentiis, & literis Apostolicis, Ordini, Monasteriis, locis Conventualibus, & Studiis praefatis, sive Universitatibus Magistrorum & Scholarium eorumdem, in contrarium concessis, per quae praesentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus hujusmodi statutorum, & ordinationum nostrarum omniumque aliorum & singulorum contentorum in eisdem praesentibus valeat quomodolibet impediri, & de quibus quorumque totis tenoribus plenam & expressam oporteat in nostris literis fieri mentionem.

§. 57. Ne autem supra dicta, vel aliqua, seu aliquid eorumdem in oblivionis lubricum deducantur seu parvipendantur ab aliquo, quinimo ut de ipsis nunc & perpetuis futuris temporibus notitia certior habeatur, eadem auctoritate statuimus, ordinamus, & districte injungimus, ut in primo generali Capitulo

§. 54. Et cum sit dedecens & deformis, ut quis, praesertim religiosus, cum vanitate & imperitia cathedram ascendat praerogative magistralis, si tuimus & ordinamus, quod de cetero nullus de Ordine praedicto assumatur ad recipiendum Magisterii seu Doctoratus honorem, nisi prius per eum praestito juramento in praesentia Provisoris & studentium ipsius Ordinis tunc praesentium in Studio, in quo hujusmodi honorem recipere voluerit, seu majoris partis numero eorumdem, quod in assumptione ipsius honoris, vel ante seu post occasionem illius, circa cibos, vestes, vel alia non expendant per se vel per alium undecumque habuerit, vel fuerit sibi datum; nec quantum in eo fuerit, ultra valorem mille Turonensem argenti expendi permittat ab aliis ejus consanguineis vel amicis.

§. 55. Ad hac denique statuimus & ordinamus, quod quicumque dicti Ordinis, qui tamen in eodem Studio Parisiensi vel in aliquo alio praedictorum generalium ipsius Ordinis Studiorum per sex annos in Theologia studuerint, & ad hoc idonei extiterint in dicto Studio Parisiensi possint cursus Biblicae facere, & qui per octo annos studuerint, ut praefertur, sententias legere in Parisiensi studio memorato.

dicti Ordinis, & deinceps singulis annis, in eodem Capitulo generali, ac semel quolibet anno in quocumque Monasterio, & locorum Conventualium praedicti Ordinis, omnibus Monachis eorum in Capitulo ad hoc specialiter congregatis, praemissa omnia & singula de verbo ad verbum legentur, & etiam publicentur. Nulli ergo &c. Si quis autem &c. Datum Apud Pontem Sorgiae Avinionensis Diocesis, IV. Idus Julii, Pontificatus nostri anno I.

V.

Definitio quorundam articulorum circa Beatorum visionem, animarumque beatitudinem, & damnationem.

Benedictus Episcopus, Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Benedictus Deus in donis suis, & sanctus in omnibus operibus suis, qui Sacrosanctam Romanam Catholicam & Apostolicam Ecclesiam, quam ut vinnem plantavit dextera sua, quamque ut praecipuum in Ecclesiarum omnium caput erexit ut victricem, & dicente Domino ad Petrum: Tu es Petrus, & super hanc Petram aedificabo Ecclesiam meam, sua miseratione non deserit, sed per Beatos Apostolos suos, praecipue Petrum & Paulum singulares ejusdem Ecclesiae defensores, pia benignitate & continua pietate custodit: quatenus eisdem rectoribus gubernata, in se stabilis manet, fundata supra firmam petram; omnesque Christianae fidei cultores illi obediant, illi pareant, illi intendant, sub illius magisterio degant, sub ejus disciplina & correctione consistant. Non in illa dogmatizetur improvidum, inseratur incautum, in fide temerarium ingeratur: Sicque declinent homines a malo, & faciant bonum, ambulent per vias rectas, & ad meliora per sancta desideria proficiantur, ut sperent justorum propinquas aeternae vitae retributiones, timeant malorum inferni calamitates non remotas. Nam scriptum est: Ecce venio cito, & merces mea mecum est, reddere unicuique juxta opera sua. Quod si secus a quoquam fuerit attentatum, id protinus sua auctoritate, poenis etiam adiectis, prout expedire viderit, prorsus evellat. Pro qua, ut in seipso subsistens alios informaret, passionis suae tempore Salvator noster JESUS CHRISTUS Patrem exorasse perhibetur dicens: Simon, ecce Satanas expetivit vos, ut cribraret sicut triticum: ego autem pro te rogavi, ut non deficiat fides tua: & tu aliquando conversus confirma fratres tuos.

Data die 12. Julii 1335. An. I.

* Alias variatam.

Romana Ecclesia, est cuncta diffinire & corrigere.

Joannes idem Pater. XXII. censuit definire dissolutiones quorumdam articulorum de quibus hic, sed morte pra-

an

venas id per-
ficere non po-
tuit.

* Alias diffi-
debat.

Hic modo
Pont. dictas
dissentiones
terminat cum
infra scriptis
debatibus

Definitio cir-
ca beatitudi-
nem anima-
rum fidelium
defunctorum.

Benedictus Duodecimus.

an divinam Essentiam videant ante corporum suorum resurrectionem, & iudicium generale: Et super nonnullis aliis orta materia quaestio- nis, ipsorum aliqui negativam, aliqui affir- mativam, alii vero secundum suas imagina- tiones, de visione divinae essentiae ab anima- bus huiusmodi, diversa & diversimode osten- dere nitentur, prout ex dictis & scriptis ip- sorum noscitur apparere; super reiectis vero suis concertationibus, quas hic causa brevi- tatis omittimus, quia ita ex nostris determi- nationibus inter se etiam * decidebant. Cum- que idem praedecessor noster, ad quem praedi- ctorum determinatio pertinebat, ad deci- sionem concertationum huiusmodi se pararet in suo consistorio publico, tam fratribus suis S. R. E. Cardinalibus, de quorum numero tunc eramus quam Praelatis & Magistris in Theolo- gia, qui multi aderant praesentes, iniungendo districtius & mandando, ut super materia de visione praedicta, quando requirentur ab eo, deliberate unusquisque diceret, quod sentiret. Tamen morte preventus, sicut Domino placuit, perficere illud nequivit.

§. 2. Defuncto itaque praedecessore praefato, nos divina dignatione ad apicem summi Apostolatus assumpti, diligentius attendentes, quanta ex praemissis eorum concertationibus non solum animarum imminet pericula, quanta exinde possunt scandala suboriri, ut ipsorum varietas pereat, & veritatis soliditas innotescat, habita prius super praedictis sollicita examinatione, & diligenti deliberatione cum fratribus nostris dictae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, de ipsorum Fratrum consilio, hac in perpetuum valitura constitutione, Auctoritate Apostolica definimus.

§. 3. Quod secundum communem Dei ordinationem animae Sanctorum omnium, qui de hoc Mundo ante Domini nostri Jesu Christi passionem decesserunt, necnon Sanctorum Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Virginum, & aliorum fidelium defunctorum, post factum ab eis Christi baptismum susceptum, in quibus nihil purgabile fuit, quando decesserunt, necerit, quando decedent etiam in futuro; vel si tunc fuerit aut erit aliquid purgabile in eisdem, cum post mortem suam fuerint purgatae; ac quod animae puerorum eodem Christi baptismate renatorum, & baptizandorum cum fuerint baptizati, ante usum liberi arbitrii decedentium, post mortem suam, & purgationem praefatam in illis, qui purgatione huiusmodi indigebant, etiam ante resurrectionem suorum corporum, & iudicium generale, post Ascensionem Salvatoris Domini nostri Jesu Christi in caelum, fuerunt, sunt, & erunt in caelo, coelorum Regno, & Paradiso coelesti cum Christo, Sanctorum Angelorum confortio aggregate, ac post Domini Jesu Christi passionem & mortem viderunt & vident Divinam essentiam visione intuitiva, & etiam faciali, nulla mediante creatura, in ratione obiecti visi se habente; sed Divina essentia immediata se nude clare & aperte eis ostendente. Quodque sic videntes eadem divina Essentia perfruuntur. Necnon quod ex tali visione & fruitione eorum animae, qui iam decesserunt,

Benedictus Duodecimus.

sunt vere beate, & habent vitam & requiem aeternam, & erunt illorum, qui postea decedent cum eadem divinam videbunt Essentiam, ipsaque perfruuntur ante iudicium generale. Ac quod visio huiusmodi divinae Essentiae, eiusque fruitio, actus fidei & spei in eis evacuant, prout Fides & Spes propriae Theologicae sunt virtutes. Quodque postquam inchoata fuerit vel erit talis intuitiva ac facialis visio & fruitio in eisdem, eadem visio & fruitio sine aliqua intercessione seu evacuatione praedictae visionis & fruitionis continuata existit, & continuabitur usque ad finale iudicium, & ex tunc usque in sempiternum.

§. 4. Definimus insuper, quod secundum Dei ordinationem communem animae decedentium in actuali peccato mortali, mox post mortem suam ad inferna descendunt, ubi poenis infernalibus cruciantur, & quod nihilominus in die Iudicii omnes homines ante tribunal Christi cum suis corporibus comparabunt, reddituri de factis propriis rationem, ut referat unusquisque propria corporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.

§. 5. Decernentes praedictas nostras definitiones, seu determinationes & ipsarum singulas, ab omnibus fidelibus esse tenendas. Quicumque autem deinceps praedictarum nostrarum definitionum seu determinationum, ac singularum ipsarum contrarium scienter & pertinaciter tenere, asserere, praedicare, docere, aut defendere verbo vel scripto praesumpserit, contra eum sicut contra haereticum modo debito procedatur.

§. 6. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostrae constitutionis, &c. Dat. Avinione, 4. Kalend. Februarii, Pont. nostri Anno 2.

V I.

Ordinationes & reformationes pro bono regimine Monachorum Nigrorum Ordinis S. Benedicti.

Benedictus Episcopus, Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Summi Magistri dignatio nos (quamquam immeritos) miseranter in Apostolici magisterii Cathedra collocavit, ut nondum praesimus, sed proximus patris operibus & exemplis, super cunctum gregem Dominicum nostrae fidei fiducialiter creditum vigilemus, & labores expendamus assiduos, ut nobis & aliis salutis commoda procuremus. Proinde namque inter ceteros Ordines Religionisque sacras in triformis conspectu militantis Ecclesiae strenue dimicantes, ad sacram Religionem Monachorum nigrorum nostrae dirigentes attente considerationis intuitum, optamus in Domino Jesu Christo, ut sicut ipsa Religio a mari usque ad mare per incrementa temporum suos palmites dilatavit, sic per universa Orbis climata virtutum radiis lumine-

Definitio circa damnationem animarum decedentium in peccato mortali.

Prohibitio aliter tenendi

Sanctio penalis.

Dat. die 4. Ian. 1336. An. II.

Proemium.

Benedictus Duodecimus.

sis jugiter illustretur. Et quamquam circa illius salubrem & felicem statum ejusque attentias, tam per regulares institutiones aliorum patrum qui de hoc saeculo feliciter transiverunt, quam etiam per juridicas sanctiones, provisum existere dignoscatur; Nos tamen ob zelum amplioris salutis, & majoris prosperitatis ejusdem intra nostra praecordia, & cum nonnullis ex fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, & dilectis filiis Petro Cluniacensi, Joanne Casedei, Gilberto Massiliensi, Raymundo Salmodiensi, Guillelmo Montisoluti, & Gregorio Yfiodorensi Monasteriorum Abbatibus ejusdem religionis, decretorum Doctoribus, diligentibus tractatu praehabito, & super eo digesta deliberatione secuta, ut eadem religio in divini cultus obsequio floreat, honestatis candore fulgeat, disciplina regulari praeremineat, sapientiae ac scientiae divinae pariter & humanae (sine quibus mortalium vita non regitur) fulgoribus rutillet, nec decreseat in profectu substantiae temporalis, sed potius augeatur, vigeatque inter Cœnobitas suos caritatis soliditas, & persistat sanctimoniam fortitudo, in virtute Dominicae confidentes, ut praemissa valeant, cooperante superna omnipotentia efficaciter provenire, Auctoritate Apostolica, statuta edimus, & ordinationes facimus quae ordinatum subscripta serie describuntur, quae ubique terrarum & locorum infra & per ipsam religionem eadem auctoritate volumus perpetuis futurisque temporibus firmiter observari. Per editionem nempe statutorum & ordinationum praedictorum, non intendimus aliis juribus institutis (quatenus eisdem statutis & ordinationibus expresse non obviant, aliquatenus derogare, sed illa potius approbare.

§. 1. Subjunctive igitur statuta & ordinationes huiusmodi explicantes; constitutionem Concilii generalis de communi Capitulo Abbatum, atque Priorum Abbates proprios non habentium, in singulis Regnis five Provinciis faciendo, de triennio in triennium volumus exacte, ne committatur neglectui observari.

CAPUT PRIMUM.

Statuimus & etiam ordinamus, quod in Ordine seu Religione dictorum Monachorum nigrorum in singulis Provinciis per nos inferius deputatis, fiat in loco ad hoc deputando de triennio in triennium (salvo jure Dioecesanorum) commune seu provinciale Capitulum Abbatum, & Priorum Abbates proprios non habentium, aliorumque Priorum Ecclesiarum Cathedralium ipsius Ordinis seu Religionis, vel aliorum majorum in ipsis Ecclesiis post Antistites eorum existentium, quocumque nomine noncupentur, ceterorumque Praelatorum Abbates proprios non habentium, ut praefertur, exemptorum Ordinis seu Religionis ejusdem. Ad quod quidem Capitulum (justo impedimento cessante) praedicti Abbates, Priores, & Praelati alii convenient universi. Et circa id ad reformationem Ordinis seu Religionis huiusmodi, & observantiam regularem adimplere studeant,

qua in constitutione huiusmodi explicatur. Qui vero ad ipsum Capitulum personaliter venire nequiverint: ad allegandam iusti impedimenti causam commonacum suum eiusdem Ecclesiae vel Monasterii (si commode fieri valeat) alioquin alium idoneum cum sufficienti mandato causam excusationis sufficientem & claram, & etiam potestatem in animas eorum iurandi veram esse causam huiusmodi experimentem, ad dictum Capitulum transmittere teneantur: reservato Praesidentium huiusmodi provincialibus Capitulis arbitrio. Quorum potestas de uno provinciali ad aliud provinciale Capitulum habeat perdurare: ut pro eorum arbitrio decernere valeant, an causa excusationis vel causae excusationum, cum diversae allegatae fuerint, sufficientes vel insufficientes existant: & quod cuiquam non sit licitum ab eorum decreto super hoc frivole appellare, vel quovis modo alio reclamare. Non venientes autem, legitimo impedimento cessante, vel excusatorem & procuratorem commonacum suum, vel alium idoneum cum sufficienti mandato ad illud, ut praemittitur, non mittentes: teneantur duplum eius quod expensuri fuissent ad praedictum Capitulum veniendo, & in eo morando ac redeundo ab ipso, iuxta eorundem Praesidentium arbitrium, seu maioris partis eorum aestimando, in termino per ipsos Praesidentes statuendo exolvere, in utilitatem ipsius provincialis Capituli convertendam. Quodque possint ipsi Praesidentes illos ad duplum huiusmodi exolvendum per censuram Ecclesiasticam auctoritate Apostolica coercere. Eorumque super hoc faciendum processum, & ferendas sententias publicare seu publicari facere in locis Ordinis seu religionis eiusdem. Et quod circa ipsum duplum in totum vel in partem nulli valeat gratia fieri, vel remissio indulgeri. Et nihilominus contra non venientes praefatos, maxime si se malitiose subtrahant, vel ut correctionem evitent, sive ut nesciatur status Ecclesiae vel Monasterii eorundem, alias, prout dictis Praesidentibus, seu maiori parti eorum visum fuerit procedatur, ipsorum absentia non obstante. Circa Praesidentes namque ac Visitatores in eisdem Capitulis deputandos, & alia omnia in eis exequenda, illa serventur, quae in dicta generalis Concilii, & fel. rec. Honorii Papae III. Praedecessoris nostri Constitutionibus expressius continentur. Servatis tamen statutis, ordinationibus, & adjectionibus nostris scriptis, & infra scriptis, quemadmodum modificatur & perstringitur in eisdem. Et quia Praelatorum & Monachorum ipsius Ordinis seu Religionis regularis est institutio & observantia salutaria, decernimus, Priores Ecclesiarum Cathedralium Ordinis seu Religionis ejusdem, aut maiores in ipsis Ecclesiis post earum Antistites existentes, ac post ipsos Antistites regularem curam Monachorum habentes, quocumque nomine censeantur, ad conveniendum in ipsis Capitulis provincialibus sub modis & poenis superius designatis, necnon eosdem Priores seu Majores & Capitula cunctosque Monachos eorundem Ecclesiarum sive

Sanctio Concilii Generalis de Communi Abbatum Concilio servanda. Concil. Gen. cap. 7. de Statu Monac.

De Capitulis Provincialibus.